

FELSŐ-ZEMPLEN

TARSADALMI HETILAP.

MEGJELEN MINDEN CSÜTÖRTÖKÖN.

SZERKESZTŐSÉG:

Hova a lap szellemi részét illő minden közlemény intézendő:
Fő-utóza 220 szám.

ELŐFIZETESI DÍJ: Egész évre 8 kor,
fél évre 4 kor. negyed évre 2 kor.

— Egyes szám ára 20 fl. —

Kéziratok nem adatnak vissza.
Bármentesen levelek nem fogadtatnak el.

— Nyílt-ter soronkint 40 fl. —

KIADÓHIVATAL:

Hova az előfizetések, hirdetései és nyílt-ter díjak küldendők:
Landesman E. könyvnyomdája.

Nemzetiségi pörök.

Országszerte nemzetiségi pörök folynak. Állam és nemzetellenes izgatással vádolva állnak a büntető bíróságok előtt olyan emberek, akik részben a magyar törvényhozás tagjai, részben a jövőben fognak oda bevélezni.

A helyzet tehát némileg megváltozott. Eleddig a törvényhozás házában kívül álló agitátorok, magukról megfélemezett papok, tanítók, ügyvédek, újságírók izgattak a magyar haza ellen s egyik másik el is vette méltó büntetését. Ma azonban nem választók, hanem választottak és választandók pályáznak az olcsó mártíri babérokra. És ez jóval veszedelmesebb jelenség, amely felett egyszerűen napirendre térni nem lehet.

Mikor a jog, törvény és igazság uralma lehetővé tette, hogy a nemzetiségi képviselők bejuthatnak a parlamentbe, örömmel vette ezt tudomásul a magyar közvélemény.

Első sorban azért, mert szabad ut engedtetik a törvénynek, semmiféle idegen befolyás nem érvényesül a nemzetiségi választók szavazatánál. Egy nép műveltségének és szabadságának fokmérője az, hogy mily szabadon adja le voksát a választó. Hát az ország nemzetiségi választói le is adták szabadon szavazatukat és így kerültek be a parlamentbe Valasek és társai. E szabad választásban megnyugodott a magyar közvélemény azért is, mert azt hitte, hogy most meg fog szünni az aknamunka. A nemzetiségi vezető férfiaknak alkalma nyílik

most nyíltan, szabadon, a mentelmi jog védelme alatt, az egész világ hallatára és illetékes helyen követeléseiket és nézeteiket hangoztatni és meggyőzni a közönséget irányuk helyességéről. S alkalma nyílik a magyar kormányának szemtől szemben kifejeznie a maga álláspontját. Szóval az érvek és elvek mérkőzését vártuk attól, hogy Valasekéket beeresztették az új országába.

Tévedtünk, csalódtunk. Nemzetiségi képviselők hébe-hóba szólalnak azok fel a parlamentben s ekkor is vagy bolondokat beszélnek, amikkel komolyan foglalkozni nem lehet, vagy a gyűlölségnek egész áradatát szórják a Ház tanácskozási termébe. Tárgyilagos, a kérdéseket és a helyzetet tisztázó vitára s kijelentésekre tehát nem akad alkalom. A nemzetiségi urak, akik ezelőtt a szöszéken, az iskolában, a kocsimában dikciózta, most a képviselőházban is csak dikcióznak, sem újabbat, sem okosabbat nem mondanak.

Ellenben megnagyobodott a munkálkodási körük. Most már a képviselőházban is izgathatnak a magyarság ellen.

S annál fokozottabb mérvben folyik a nemzetiségi aknamunka az országban. Bizonyítják ezt a nemzetiségi pörök, melyekben súlyos hazaárulási vádakkal megrakodva állanak az agitátorok a büntető bíróság előtt.

A nemzetiségi izgatás dolgában most a tót agitátorok vezetnek. A románok csendesebbek, de társadalmi s különösen gazdasági úton törekcszenek az érvényesülésre. Egyre nő a tendenciózus román pénzinté-

zetek száma, melyek egyebet sem tesznek, csak földet és földet vásárolnak Erdélyben, kiindulván abból a szempontból, hogy akie a föld, azé az ország.

Látjuk tehát, hogy mindazok a mód-szerek, melyeket eddig a törvény korlátain belül alkalmaztunk a nemzetiségekkel szemben, eredményre nem vezettek s a helyzet mindenütt az országban, ahol nemzetiségi lapok és agitátorok vannak, mindinkább elmérgesedik. A legutóbbi nemzetiségi pörök megdöbentően igazolják ennek az állításnak az igazságát.

Elérkezett a szigor és erélyesség ideje. A magyar államhoz méltó erővel és határozottsággal kell fellépni a konkolyhíntők ellen s első sorban lehetetlenné kell tenni a külföldről jövő anyagi és erkölcsi támogatást. Mert külföldről táplálkoznak a Valasekek és Lukácsiu, onnan rángatják őket dróton.

És kell egy ellentmondást nem tűró iskolatörvény, mely abban csucsosodjék ki, hogy aki Magyarországon született, az magyar iskolába járjon. Ne legyen egy gyermek sem, aki miután elemi iskoláit elvégezte, magyarul ne tudjon és ne legyen egy tanító sem, aki nem becsületes, hű fia ennek a hazának.

Valamint a német Schulmeisterekkel győzték le 1871-ben a németek a franciákat, azonképpen mi is csak a magyar Schulmeisterekkel tudjuk legyőzni és meggyőzni a nemzetiségeket.

TÁRCA.

Spanyolok.

Zürichben a tó-hoz címzett szálloda előtt két elegáns külsejű ember találkozott. Mind a kettőt fölötté meglepni látszott e találkozás. Az egyik sovány, ravasz tekintetű férfi volt, hegyes szénfekete kecskeszakállal és feltűnően sűrű összenőtt szemöldökkel. A másik élénk tekintetű, könnyed járásu férfi volt, szabályos vonásokkal, barátságosan csillogó fekete szemekkel és sötét gesztenyeszínű hajzattal. Határozottan szép ember volt és körszakállának selyemszállai arról tanuskodtak, hogy külső előnyeit ápolni tudja.

Miután egy pillanatig tágra nyílt szemekkel egymásra tekintettek, a soványabbik megszólalt:

- Salvados!
- Quirez!
- Igazán te vagy?
- Milyen találkozás!

A két férfi kezet szorított egymással.

— Husz éve nem láttalak színről-színre.

— Akkor még mindketten pajkos diákok voltunk.

— Ugy van, Quirez. Utaink nagy széjjel ágaztak.

— Valóban, nagyon.

— Te rendőrkapitány lettél. Te pedig rablókapitány.

— Ilyen az élet. Neked protekciód volt...
— Neked pedig rettenthetetlen bátorságod.

— Ah Quirez.

— Salvados, ha két évvel ezelőtt találkoztunk volna, revolveremet sötöttem volna rád.

— Föltéve, hogy én előbb karabélyommal célba nem vettelek volna.

— És ime e semleges területen barátokként üdvözlöljük egymást.

— Igen, a hogy régi iskolatársakhoz illik.

— A madonnára, e találkozást egy pohár borral kell megünnepelnünk.

— Semmi elenvetésem, menjünk a teraszra.

— Néhány perc múlva a két férfi bika-vér piros spanyol bort töltögetett egymás poharába.

— Hogy történt az — kérde Quirez, a rendőrkapitány — hogy te két évvel ezelőtt hirtelen letüntél a szereplés színteréről?

— Mikor nagybátyámat az államtanácsba bevélezőtázták, fölkeresett és megkért, hogy hagyjam abba a mesterségemet, tünjek el s ő néhány év múlva kegyelmet fog sorsomra ki-ezsközölni.

— És te?

— Deferáltam neki. Igen jó ember az öreg. Azonfelül egyetlen örököse is vagyok.

— És vagyoni viszonyaid?

— Tűrhetőek. Három érsek váltságdíjából csinos kis rentére tettem szert. Ebből élek

most, függetlenül barlangolok a nagy világban, olybá tekintvén azt, mint egy őserdőt. Legfőlebb az zseniroz néha, hogy karabély helyett esernyőt szorongatok a markomban. De hiába, a civilizáció így kívánja.

— Ah barátom — sóhajtja don Quirez — az én kariérem sokkal bonyodalmasabb.

— Ah.

— Néhány hóval ezelőtt egy sikkasztót tartóztattam le Teledóban.

— A madonnára mondom, helyesen tevéd. Ezek a banditák nem érdemlik meg a szabadságot.

— A nyomorultnak nagyon sok pénze volt.

— Értelek.

— Futni engedtem.

— Rosszul tetted — válaszolt az ex-rabló kapitány.

— Átlátom.

— Az élet kötelességeit komolyan kell venni. Ha valaki rendőr, legyen az testesül-lelkestől. Végre az sem az utolsó mesterség. Képzeld csak, milyen ocsmány mesterség lenne a banditaság, ha rendőri asszisztencia mellett fosztogatnánk az utasokat. Ismétlem, Quirez, hibát követtél el, súlyos hibát.

A rendőrkapitány szemlesütve szivelte meg a rablókapitány feddését.

— Igazad van, Salvados, meg is lakoltam érte. A vizsgálat elől menekülöm kellett. Nagybátyám, ki mint tudod, szintén államtanácsos, megígérte, hogy eltusolja a dolgot. Azóta itt élek a hugommal.

A tisztviselők fizetésrendezése.

Amit annyi ezer meg ezer ember oly régóta a legnagyobb mohósággal várt: a törvényjavaslatot az állami tisztviselők helyzetének javítása érdekében végre-valahára a képviselőház elé terjesztette a pénzügy-minister.

Valóban elérkezett az ideje annak, hogy immár egyszer dülőre jusson a rosszul dotált hivatalnokok sorsa. Ha méltányos, igazságos, sőt jogos kívánságról van szó, akkor az állami tisztviselők kérelme minden tekintetben teljesítésre, keresztülvitelre való dolog volt.

Főlétséges hangoztatnunk, hogy minő kiváló, fontos, nagy figyelmet igénylő szerepet töltenek be a bürokraták az állam gépezetében. Ha felületesen, lelkiismeretlenül, hányaveti módon végeznék feladatukat, a kerék nem fordulna akadálytalanul, megbicsaklanék, zökkenék egyet-egyét a munkaközü hiján végzett, kényszeredett dolog közben; inogna, roskadozna az egész adminisztráció. Ha tehát — a mi mód fölött szükséges — rendes ügymenetelt óhajtunk elérni, az az korrekte, céltudatos, kötelességszerű munkát várunk az állam hivatalnokaitól, adjuk meg nekik a mi nekik dukál, vegyük le vállalkról a nehéz terheket, enyhítsük sulyos gondjaikat, tegyük lehetővé, hogy úgy jelenhessenek meg a társadalomban, mint a hogy hivatásukból eredőleg elvárják tőlük. Ha némileg elsimítjuk homlokukról a gondterhes redőket, ha kedvezőtlen viszonyaikon valamelyest javítunk, akkor nem veszítik el a tisztviselők energiájukat, hanem a szokott és intelligenciájuktól megkivántató munkaszeretettel töltik be helyüket.

A kormány nem zárkozhatott el az általános, nagyszabású mozgalom elől. Az államnak meg kellett hoznia azt az áldozatot, hogy hivatalnokait megfelelően honorálja felelősségteljes, fáradságos munkájukért. A mintegy tízennyolc millió koronára rugó összeg nincs kidobva az államkasszából, mert valóban humánus, érdemes ügyre van fordítva. Tagadhatlan, hogy a rengeteg pénzmennyiséget nem viseli az állampénztár minden nagyobb rázkódattal nélkül, nagyon is érezhető a tekintélyes summa hiánya, de ha tekintetbe vesszük azt a körülményt, hogy nálunk minő hiábavaló, főlétséges dolgokra pazarolnak milliókat, nem sajnáljuk ezt a kiadást, melyről tudjuk, hogy jó helyre jut.

A kormány is rég belátta, hogy az

állami tisztviselők fizetésemelése mulhatatlanul szükséges; talán a törvényjavaslat készítője, kidolgozója, a pénzügyminiszter akként gondolkodott, hogy tőle telhetőleg a legmesszebb menő kedvezményekben és előnyökben részesítendő a tisztviselőket és a fölös menynyisegű pénzt a legnagyobb készséggel fordítaná sorsuk enyhítésére, ha például a hadügyi kormány nem telhetetlenkednék, ha nem kívánna tulon-tulit; de így a hadsereg és járulékaik fölemésztenek, elnyelnek minden garast, amit számos, értékes, hasznos és az államra mindenképpen előnyösebb dolgokra lehetne fordítani.

Igy aztán a megmaradt fillérekkel kell az országon átviharozni, a haza minden zegéd-zugát beharagó panaszhangokat és zugóldásokat lecsilapítani. Igen szerényen jut ki a megszabott összegből oly tömérédek tisztviselőnek, de be kell érniük a kevéssel és be kell látniuk, — ha ez vigasztalásukra nem is szolgál, — hogy az államhatalom, a vezérlő emberek többet nem tehetnek érdekükben, habár megvan a jóakarata, a hajlandóság, a szándék a nehéz helyzet könnyítésére, a nehéz helyzet könnyítésére, a szomorú állapotok elviselhetőbbé való tételére.

Nálunk ez idő szerint még igen visszás a helyzet. Az uralkodó planéta a módnélküli, könnyelmű költelezés, mindenre, a mire nem kellene, épenességgel vagy csak szűken és a mire égetően szükség lenne, ott fukarkodunk, takarékoskodunk.

Vigasztalódjunk azzal a reménnyel, hogy talán elkövetkeznek más idők és más emberek s akkor az intéző körök akként fognak vélekedni, hogy vannak dolgok az államban, amikre elodázhatatlanul szüksége van a nemzetnek és érdemes sok pénzt fordítani rájuk, míg vannak ismét más dolgok, amiknek hiányát nem érzi a nemzet, felesleges tehát az utóbbiakra pénzt pazarolni.

A legkényesebb pontja a most beterveztett törvényjavaslatnak, mely ugyan nem tartozik szorosan az ügy lényegéhez, hogy e javaslatnak ez évi március végéig törvényerőre kell emelkednie, hogy a tisztviselők 1902. november havától visszamenőleg megkaphassák az új tervezet szerinti fizetékülönbséget. Csakhogy a mostani körülmények között, mikor heves viták folynak a parlamentben a véderő javaslat fölött, ugyszólván lehetlenség számba megy az említett terminus betartása, ha csak a kormány a legelőzékenyebb eljárást nem tanúsítja és

akkor parallel ülések után mihamarább le nem tárgyaltatja a fizetésrendezési javaslatot.

A tisztviselők nagy érdeke, hogy a jelzet időre törvénynyé váljék a javaslat és a legőszintebben kívánjuk, vajha ez lehetséges volna és csakugyan visszamenőleg megkaphatnák a várva-várt pótlékat.

VEGES HIREK.

— **Ágyalapítvány.** A *Sulyovszky* István által létesített s mindenkor nevével viselő kórházi ágyalapítványra vonatkozólag megjelent közleményünk helyreigazításaképp konstatáljuk, miszerint az alapító önmagának tartotta fenn azon jogot, hogy az alapítvány kamatainak ellenértékeképp évenként a kórházban 100 ápolási napot ingyen igénybe vehessen.

— **Tisztújítás.** A város előjáróságának és a képviselőtestületnek mandátuma e hó végével lejár. A főszolgabíró már e napokban tüzi ki a tisztújítás választására a határnapot.

— **Közygyűlés.** A nagymihályi önszegélyző egyesület február hó 22-én d. u. 2 órakor tartja a városháza nagytermében rendes évi közgyűlését. — Ugyancsak február 22-én d. u. 3 órakor tartja meg a máczai hitelszövetkezet is a fürdő pavillon helyiségében közgyűlését. — Mindkét szövetkezet működéséről legközelebbi számunkban fogunk megemlékezni.

— **A kereskedelmi és hitelbank közgyűlése.** Február hó 15-én d. e. 10 órakor tartotta meg Dr. *Widder* Márk elnökelete alatt a nagymihályi kereskedelmi és hitelbank t. évi közgyűlését, melyen 500-nál több részvény birtokosai jelenetek meg. Az elnök ez alkalommal meleg szavakkal emlékezett *Weinberger* Sámuel az intézet elhunyt igazgatósági elnökéről, kinek vezetése alatt a bank annyira felvirágzott, méltatta elévülhetlen érdemeit, melyeket indítványára a közgyűlés jegyzőkönyvileg örökített meg. Ezután a napirend következett, a melynek folyamán a részvényesek vita nélkül fogadták el az igazgatóság és felügyelőbizottság évi jelentését. Az üresedésben lévő igazgatósági tagsági állást a közgyűlés *Weinberger* Arthur varannó esemernyei földbirtokossal töltötte be. A részvények mult évi szelvényei 16 koronájával az intézet pénztáránál beválthatók.

— **A Haraszthy jubileum.** Homonnai járás köztisztvisletben álló főszolgabírja *Haraszthy* Miklós közszolgálatának 25 éves esztendejét ma ünnepli meg a homonnai járás. Az ünnepély programja a következő: 1. Reggel 9 órakor hálaadó istentisztelet a róm. kath. templomban. 2. A ho-

— A hugoddal?

— Igen.

— A szép Asszuntával?

— Ugy van. Te ősmered?

— Igen. A korduvai országuton egyszer lesben állottam, s láttam őt őszvérháton. Gyönyörű teremtés.

— Szegény sokat szenved miattam.

— Hogyan?

— Nyomorgunk, Salvados, ennyi az egész. Gyakran alig tudjuk a szállodai számlát kiegyenlíteni. Nagybátyám egy grandezás modorba bujtattott Harpagon. Alig küld annyit, a miből megélhetünk.

— Haha! — kacagott az egykori rablókapitány. Igazad van. Egyszer elcsíptem. Hogy alkudott a váltságdíjra. Esküszöm, mint egy hagymás kofa. Alig tudtam belőle 800 durot kicsiklandozni.

— Nyolcszáz duro? Oh, Salvados, ne emlegess ilyen összegeket, a szívem szorul össze. Ne feledd, hogy nálam e pillanatban alig van 50 frank.

— Szegény fiu.

Salvados megemelte poharát és kiitta. Aztán sokáig nézett maga elé, ujjaiával szép göndör haját borzogatva. Végre megszólalt.

— Quirez!

— Salvados!

— Én egy becsületes ajánlatot teszek neked.

— Beszélj.

— 800 durot, mit nagybátyádtól szereztem, nyomban a kezeidhez szolgáltatom.

— Ne tréfájl, Salvados. Nem illik gunyt üzni egy felfüggesztett rendőrhivatalnokból.

— Komolyan beszélek. Csupán egy feltételhez kötöm.

— Mondd a feltételt.

— Én hugodnak udvarolni fogok, tisztességesen, mint a hogy spanyol nemeshez illik. S ha tetszem neki, feleségül veszem.

— Itt a kezem reá. Semmi kifogásom sincs provenienciád ellen. Óseid vitézül küzdöttek a maurok ellen.

— Salvados zsebébe nyult, elővette checkkönyvét, írószert hozatott a pincérrel s kiállította frankokban a 800 duronak megfelelő összeget. Mindezt könnyedén, habozás nélkül tette. Csak éppen azon tünődött egy pillanatig, hogy kettőjük közül voltaképpen melyik a nagyobb bandita: ő a volt rablókapitány, vagy pedig barátja, a volt rendőrkapitány?

Este a szálloda étertermében találkozott a szép Asszuntával, ki bátyjával és duennájával sulyosbitva jelent meg a vacsoránál.

Vacsora után a terrászra mentek, hol a szép nyári éj csillagos égboltozata alatt regényes történeteket beszélt el a viharos pályát futott kalandor.

Quirez pompás szivarakat szitt, a duenna egy karszékből elaludt, a szép Asszunta pedig ábrándos arkifejzéssel hallgatta.

Mikor nyugodni tértek, Quirez megszorította barátja kezét és halkán így szólt:

— Kitűnő chance-aid vannak.

Harmadnapra Salvados levélben forró szerelmet vallott. A levelet a megvesztegetett

duenna kézbesítette. Ugyancsak a megvesztegetett duenna hozta a választ is. Igen rövid volt. Így hangzott.

»Sajnálom, ön elkésett. Szivem másé. Asszunta.«

A megvesztegetett duenna még egy levelet és egy kis csomagot kézbesített az ábrándos szemű spanyol leánynak. A második levél így szólt:

»Bájos senhora!

Mellékelve küldök egy selyem kötélhagcsót, mely sokszor kötötte már össze a menyét a földdel. Biztosíthatom, hogy valódi lyoni selyemből való. Ha szive lovagjával valamikor egyesülni akar, bátran használhatja, akármily magas legyen is az erkély. Isten önnel. Én este nyolckor utazom. Ha kendőjével a terrászról bucsut fog inteni, úgy hálát fog érezni villággá bujdosott imádója: Salvados.«

A szép Asszunta pontban nyolckor megjelent a terrászon, s látta Salvadost kocsiba ülni, s látta a kocsit elrobogni. Hosszan sokáig lobbogtatta kendőjét, még akkor is, mikor a kocsi már rég eltűnt. Aztán egy csillogó könyvet törölt le vele, mely önkéntlenül lopódzott szemébe.

A duenna figyelmeztette, hogy a vaesora kihűl.

— Ah — sóhajtott Asszunta a duenna széles vállára téve kezét — mily kár, hogy a valódi, a hamisítatlan romantikát már csak a rablókapitányok konzerválják.

Lucián.

monnai kaszinó díszülése d. e. 10 órakor. 3. A Stefánia szálló emeleti nagytermében ünnepi gyűlés, melyen a jubilálás főszolgabírói üdvözölni fogják a járás közönsége, Homonna város képviselőtestülete és a járási, községi és körjegyzők. 4. A jelentkező küldöttségek tisztelgése a kaszinó helyiségeiben a következő sorrendben: A homonnai róm. kath. esperesi kerület lelkészi kara. A homonnai egyesült, prot. egyház presbitériuma. A homonnai izr. hitközség. A homonnai m. kir. áll. f. kereskedelmi és polgári iskola tanári kara. A homonnai m. kir. áll. faipari szakisk. felügyelő bizottsága és tanári kara. 5. Közébed a Stefánia szálló termeiben délután 1 órakor.

— **Uj segédjegyző.** A Reutter Rezső eltávozásával megüresedett segédjegyzői állás ideiglenesen Halász Pál okl. jegyzővel tölthető be. A következő tisztújítás alkalmával ezen állás is véglegesen fog betölteni.

— **Önkéntes tüzoltó-egylet.** Tsepny Zoltán járásunk tevékeny szolgabírája most azon fáradozik, hogy az önkéntes tüzoltói egyesületet megalakítsa s miután az intelligens osztályból is sokan jelentették be belépésüket, az meg is fog alakulni. Kívánatos volna, hogy az értelmes iparosok közül számosan lépjenek be s hogy eképp egy fegyelmzett testület válhassék az egyletből. Az alakuló közgyűlés március hó 10-én lesz.

— **Betörések.** Reich Simon helybeli lakosnál a múlt év december havában ismeretlen tettesek éjnek idején a lakásba behatoltak és a többiek között egy arany órát és arany láncot vittek el. Mint most értesülünk derék csendőrségünk a tettet Markovics József kisráti cigány személyében ki nyomozta és őt a helybeli kir. járásbíró fogházába bezáratotta.

Ugyancsak ismeretlen tettes lopta el e hó 15-én Seszták Károly helybeli iparos zsebóráját, kinek panaszára a csendőrség nyomozást indított és csakhamar előállította a tolvajt, akit letartóztatott.

— **Uj építkezések.** A tavasz folyamán a vasuti utcában három új ház fog épülni; a városban szintén több építkezés lesz, úgy, hogy kilátás van, miszerint a folyó évben városunk nagyban fog emelkedni.

— **Megrendítő szerencsétlenség** híret vettük Kohanóc hörszögéből. Egy napszamos fiával egyetemben e hó 7-én Josefovics Jakab repávermébe mentek a marha részére répát szedni. Az apa a nyíláshoz dobálta azokat, honnan a fia meg ki a szabadba. A több napig tartó esőzés folytán a föld megelazult s éppen abban az időben összeomlott rájuk s a szerencsétleneket maga alá temette. Dacára hogy a falu lakossága a legnagyobb erőfeszítés mellett igyekezett őket kiszabadítani, mégsem voltak képesek azt elérni. Az apát halva huzták ki, akin az orvosi boncolás a megfúlást konstataálta, míg fia szerencsére a nyílás mellett állott, súlyos zúzódási sebeket szenvedett, de mégis életben maradt. A boncolást Dr. Szekerák János körorvos és dr. Ligeti Albert kórházi orvosok végezték. Rontsinszky Miklós kir. albiró, a fenyítő osztály vezetője és Denis Sándor jegyző a boncolási jegyzőkönyveket a színhelyen felvették és széleskörű nyomozást végeztek annak a megállapítására, hogy kit terhel a felelősség.

— **Műkedvelői előadás.** A Varannón építendő protestáns templom építési alapja javára e hó 8-án rendezett műkedvelői előadás fényesen sikerült. Csiky Gergelynek „Buborékok” című vígjátéka került színre, a melyben a főszereplők Dr. Simonovits Ignác, Diószeghy János, Bernáth Béla, Bodor Gábor ily odaadással és praecizitással dolgozták ki szerepeiket, hogy a legkényesebb műizlés is teljes kielégítést nyert. A többi szereplők is mindannyian derekasan állottak meg helyeiket. A bevétel 800 korona volt.

— **Uj titkos tanácsos.** Őfelsége a király a munkács egyházmegyei görögkatholikus és hazafiasságáról ismert püspököt, Firczak Gyulát valóságos belső titkos tanácsossá nevezte ki. A gratulációk közt első volt Wlassics Gyula miniszter, ki a püspököt a kinevezésről a következő táviratban értesítette: „Őfelsége valóságos titkos tanácsossá miltóztatott kinevezni, fogadd legmelegebb szerencsekívánataimat. — Dr. Wlassics.”

— **Kerületi hitközségi elnök.** A nagymihályi izraelita kerületi hitközség elnökévé Moskovics József krasznóci lakos választatot meg.

— **A málczaai táncszertély** melyet a Málcza és vidéki uritársaság e hó 15-én a fürdő pavillonjában rendezett, igen szépen sikerült. A megjelent közönség Miklós Janesi zenéje mellett a reggeli órákig a legkedélyesebben mulatott.

— **A Matolay Béla halálával** megüresedett árvaszéki ülnöki állásra, Bajusz József fog a legközelebbi vármegyei közgyűlésen pályázni. Az ő megválasztása esetén megüresedett árvaszéki jegyzői állásra Szent-Györgyi Zoltán dr. és Kálnássy László, az üresedésben lévő szolgabírói állásra pedig gróf Hoyos Viktor fognak pályázni. Szent-Györgyi Zoltán és gróf Hoyos Viktor megválasztatása — az előjelek után itélve — majdnem bizonyos.

— **Az idei sorozás.** Márciusban szokták rendszerint a sorozásokat megtartani, ez idén azonban valószínűleg el lesznek halasztva. Ugyanis az épen most tárgyalás alatt lévő katonai javaslatok szerint már az ezidei sorozásnál akarják felemelni az ujonclétszámot, miután márciusig a javaslat törvényerőre nem igen fog emelkedni, a sorozások elfognak halasztatni.

— **Tűz.** Dubrőka községben e hó 14-én éjjel tűz ütött ki s egy szalmafedelű ház leégett. A lakosság teljes számban vett részt az oltásban s ennek folytán sikerült a tüzet egyhamar lokalizálni.

— **A tizes halála.** A mai szűk világban ugyan kevesen fognak nagy halotti tort csapni, de mégis be kell jelentenünk illően elszomorkodott szívvel, hogy a derék öreg kékhau tizesbankó haldoklik. Az osztrák magyar bank kirurgusai megállapították már régebben, hogy halála február 28-án következik be. Ezentul nem fogadják el még adóba sem a két tized. A készletet pedig elhamvasztják a jegybank kemencéiben. A két tizes meghalt, éljen a huszkoronás! Éljen és szaporodjék!

— **Elnöki körlevél.** A törvényhatóság közgyűlését Sátoraljújhelyben 1903. február hó 23-ának d. e. 10 órájára kintűztem s erre a bizottsági tagokat tisztelettel meghívom. A közgyűlés nevezetesebb tárgyai:

1. Az elhalálozás folytán megüresedett árvaszéki ülnöki állás választás általi betöltése és ezen választás folytán megüresedő többi állások betöltése.
2. Elhalálozás folytán megüresedett szolgabírói állás választás általi betöltése.
3. A Küstenbaum Márton kegyes alapítványára ügyelő választmányba 3 tagnak választása.
4. Dókus Gyula alispánvá választása folytán a központi választmányba és a sátoraljújhelyi közkörházi választmányba egy tagnak választása.
5. Alispáni jelentés a közigazgatás általános állapotáról.
6. A házi és gyámpénztárnak állam kezelésbe való átadásról szerkesztett jegyzőkönyv.
7. A közkörház választmányának építési bizottsági jog és hatáskörrel leendő felhatalmazása iránti alispáni jelentés.
8. Az igazságügyi miniszter intézvénye a sátoraljújhelyi kir. törvényszéki épület és fogháznak 80,000 korona ellenében való átengedése iránti intézvénye.
9. Belügyminiszter intézvénye a sátoraljújhelyi kir. törvényszéki helyiségek kiürítése tárgyában.
10. Belügyminiszter intézvénye a jóváhagyás végett felterjesztett szervezési pótszabályrendelet tárgyában.
11. Győr sz. kir. város átirata a párbaj megszüntetése iránt a képviselő ház és kormányhoz intézett felirata tárgyában.
12. Sárosvármegye átirata a felsőmagyarországi közép birtokos osztály megmentése iránt a földművelésügyi kormányhoz intézett emlékirata tárgyában.
12. Pozsonyvármegye átirata a vasárnapi munkaszünetről rendelkező törvény megváltoztatása iránt a képviselőházhoz intézett felirata tárgyában.
14. Alispáni jelentés a kir. törvényszéki épület és fogházért felajánlott és elfogadott 80,000 korona mikénti fedezése iránt.
15. Bába tartási szabályrendelet tervezete.
16. Községi zárszámadások és költségelőirányzatok felülvizsgálata.

Az állandó választmány ülése február hó 21-ének d. e. 9 órájára lett kintűzve. Erről a tagokat értesítem és főispán ur ömélőssége megbízásából tisztelettel meghívom. — Sátoraljújhely, 1903. február hó 12-én. Dókus Gyula, alispán.

— **A „Vállalkozók Lapja”** és annak német kiadása a „Bauunternehmer und Lieferant” című, Budapestben megjelenő szaklapok 1903. évi január elsőjével a XXIV-ik évfolyamra nyitnak előfizetést, melyre azzal hívjuk fel a vállalkozók, mérnökök, építésszek, építőmesterek, építőiparosok, rajzolóok, szállítók, gyárosok, nagyiparosok, munkavezetők, szakmányosok és bérllők figyelmét, hogy e lapokban jeles szakcikkeken kívül közölve lévén az országban felmerülő összes építkezésekre, szállításokra, bérletekre és adás-vételekre vonatkozó árlejtések és árverések; a vasutépítési, vízszabályozási, valamint minden más ténen előforduló vállalati hírek; a mérnöki és általában a technikai szakba vágó mindennemű tervpályázatok, — mindazok, kik a vállalkozás terén óhajtanak működni, e lapokban hasznos utmutatót találnak, valamint azok is, kik a jelzett szakokban állást vagy foglalkozást keresnek. — Előfizetési ár akár a magyar, akár a német kiadásra: egy évre 8 frt, fél évre 4 frt, negyedévre 2 frt. — Előfizetni lehet minden postahivatalnál, valamint a nevezett lapok kiadóhivatalában Budapestben, IV. kerület, Váci utca 86. (S6 utca 2.) szám alatt.

— **A gazdasági munkássegítő pénztár.** Egy emberbaráti intézmény megerősítését, megújítását jelentik e sorok. A földműves kisgazdák, szellerek, munkások országos segítő-pénztára 1901. január óta működik. 1901-ben 269.253, 1902-ben már 395.680 apró ember tartozott ez intézmény kötelekébe. Azoknak a száma, akik a baleseti biztosításon felül önként biztosítják magukat nyugdíjra, halálesetre, vagy bizonyos életkorra, rohamosnak emelkedik, elannyira, hogy ez évben január 1. óta 38 nap alatt 37.000 új tag jelentkezett. Azok előtt, akik Darányi ez alkotásának parlamenti tárgyalása idejében azt hangoztatták, hogy a magyar munkás nem fog az önkéntes biztosítás rendszerén aapult intézmény keretébe belépni, — ez a szám bizonyonpal megpő. Mindennap száznál több tag jelentkezik az ország minden vidékéről és az emberbaráti intézménynek általános szükségét érzi, hogy idegenbe szakadt véreink (Amerikából, Romániából stb.) továbbá a Horvát-Szlavon földről, hova a pénztár működése nem terjed ki, — özönével jönnék a levelek, tagsági jelentkezések: miért nem iratkoznak be ök is? Az uj tagok belépése oly hatalmas lendületet vett, hogy az igazgatóság csak a legmegfeszítettebb munkával képes az ügyek pontos ellátását biztosítani, így előre látható, hogy a közel jövőben tágitani kell a középpont kereteit.

Az intézmény népszerű voltát nemcsak széleskörű ismertetése mozdította elő, de a segítő-pénztár gyors segítségnyújtása és a bürokratikus sablonok mellözése. A pénztár rövid fennállása óta 252 kenyérekész családnak 62.418 koronát, 597 esetben rokkantsági segítséget, 2898 esetben baleseti segítséget nyújtott és összesen 3742 családnak szarította fel könyvét, osszaltta el nyomorúságát kiosztván tagjai között 210.527 koronát. A hol a pénztár emberbaráti segítséggel jött, ott a tagok megkoskodása következett. Egy-egy szerencsétlenleg jobban emlékeztetőbe idézte a mentőegyesület jelszavát: hogy mindenkit érhet baleset és midőn megtudták, hogy öregség idejére ez a pénztár tagjait heti 20, avagy 10 fillér ellenében keresetképtelenségére nyugdíjra biztosítja s az emberbaráti intézmény nem nyereszkedésre alapított vállalkozás, de jövedelmét tartaléknélkül a kis egzisztenciák jó voltára szánja és adja: ékesebben beszél ez mindennél s megtörte a szinte megtörhetetlennek látszó bizalmatlanságot.

De el kell ismerni, hogy a hatósági szervek, a gazdasági egyesület, a talu népének vezetői: lelkészek, jegyzők, tanítók nagy szeretettel propagálták az intézményt. Ma is, mikor e kis cikk megjelenik, 78 helyen az ország különböző részén népgyűléseket rendeznek és megértetik az érdekeltekkel, hogy maguk ellen vétenek, ha fölöslegeikből az országos intézményből nyugodt öregségüket nem biztosítják.

Ennek a buzgalomnak köszönhető, hogy harmincyok helyen a helyi bizottság megalakult és huszonné helyen alakulóban van.

Egyre több azoknak a birtokosoknak a száma is, a kik a náluk alkalmazott cselédeket biztosítják. Ujabbban Pallavicini örgróf sándortalvi gazdaságának 189 cselédjét iratta be. Semsey László 28, id. Zichy N. 77, Almási Dénes gróf 149, az esztergomi főkapitány 97, Bathányi László gróf 52, Dréher Antal 45, Bezerédj Pál 21 cselédjét iratta be. Erzsébetváros, Kisköszeg, Stoosz és Derékegyház is így gondoskodott alkalmazottairól; Ujabbban a gazdatiszteknek és az uradalmi, városi kertészeknek költötte föl figyelmét az országos segítő-pénztár, s már eddig is sokan beléptek. Több földbirtokos biztosította a pénztárnál magát és családját, s példájukat egész faluk követték. S így a harmadéve életre kelt s szerényen induló intézmény, mint valami életerős fa egyre lombosodik. Talaja a magyar nép józansága, virága az ember szeretet: az a harmat pedig, a mi életi, az özvegyek és árva szeméből fakad.

Felölös szerkesztő: Dr. Kállai József.

Főmunkatárs: Dr. Kellner Mihály.

Kiadóhivatali művezető: Lándai József.

Köhögés és rekedtség ellen nincs jobb a **RETHY-féle**

pemetefü-cukorkánál,

de vásárlásánál vigyázzunk, és határozottan RETHY-félét kerjünk, mivel sok haszontalan utánzata van.

Egy doboz ára 60 fillér.

Csak Réthy-félét fogadjunk el!

Tüzifa

nagyban és kicsinyben, ugyszintén felvágva házhoz szállítva beszerezhető

Roth és Berger

tüzifa-kereskedőknél

NAGY-MIHÁLY.

Vasut-utca.

Tüzifa megrendeléseket kerjük BREUER MÓR urhoz intézni.

özv. MARCZIN JÁNOSNÉ

az ungvári m. kir. Bábaképző-Intézetben kitéző sikerrel végzett

okleveles szülésznő

lakik: ..

Nagy-Mihály, Fő-utca

az „Önszegélyző-Egyesület” épületében.

Mellékjövedelem

Intelligens urak foglalkozásukra való tekintet nélkül, minden állással össze-
léző **mellékjövedelemre** tehetnek szert.

Nem kell hozzá sem szakismeret, sem nagy fáradság.

Barátaik, ismerőseik körében kell csak tevékenységet kifejtetniök e minden kétségen felül tiszteletreméltó **mellékjövedelmi** forrásnak minél nagyobb mértékben való kiaknázás végett.

Teljes felvilágosítás azonnal adatik.

Akik erre vállalkozni hajlandók küldjék pontos címmel ellátott ajánlataikat, (melyek rögtön továbbítanak **Mellékjövedelemjel.** alatt az

„ÁLTALÁNOS TUDÓSÍTÓ” hirdetési osztályához
Budapest, VII., Erzsébet-körút 54.

SCHICHT-SZAPPAN

VÉDJEJEGYEK:

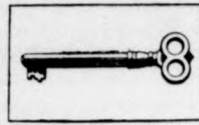
„SZARVAS”

vagy

„KULCS”

a legjobb, legkiadósabb és azért a legolcsóbb szappan Minden kártékony vegyü-
léktől teljesen ment.

Mindenütt kapható!

A bevásárlásnál különösen ügyeljen arra, hogy minden darab szappan a „SCHICHT” névvel és a fent látható védjegyek egyikével legyen ellátva.

SCHOTTOLA ERNŐ

a gummigyártás meghonosítója

BUDAPEST, Andrásy-út 2. szám.

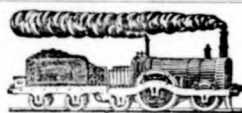
A szőlőbeni tavaszi munkálatoknál legfontosabb két eszköz, u. m. **szőlőmetsző ollók** és **ojtókések** legmegbízhatóbb be-
vásárlási forrása.

Szőlőmetsző ollók kaphatók egészen öntött aczéلبől **jót-
állás** mellett.

Szőlőoajtókések legfinomabb solingeni gyártmány, **drez-
dai modell**, jótállással.

„**DUPLEX**” gummi ojtószallag a legmegbízhatóbb kötősz-
er fás és zöldojtáshoz, gyári árban.

Kimerítő képes árjegyzék ingyen és bérmentve küldetik meg.

Menetrend.

(Érvényes 1902. október 1-től.)

Indul Nagy-Mihályból:

Budapest felé

Reggel 5 óra 35 perc.
Délután 1 óra 41 perc.
Este 6 óra 01 perc.

Kassa felé

Reggel 5 óra 35 perc.
Este 6 óra 01 perc.

Mező-Laborcz felé

Délelőtt 9 óra 23 perc.
Délután 3 óra 33 perc.
Este 10 óra 12 perc.

Érkezik Nagy-Mihályba:

Budapest felől

Délelőtt 9 óra 17 perc.
Délután 3 óra 28 perc.
Este 10 óra 12 perc.

Kassa felől

Délelőtt 9 óra 17 perc.
Délután 3 óra 28 perc.
Este 10 óra 12 perc.

Mező-Laborcz felől

Reggel 5 óra 32 perc.
Délután 1 óra 36 perc.
Délután 5 óra 51 perc.

Jegyzet. A reggel (Budapest felé) 5 óra 35 perckor és délután 1 óra 41 per-
kor induló vonatok S.-A.-U.helyen a g y o r s vonathoz csatlakoznak.

Hirdetmény.

H o m o n n á n

Dr. Toronszky Elek házában
fiókot nyitott a

Gálszécsi Takaréék-és Hitelpénztár.

Ügyes kertész.

A kinek kertészeti munkálatokhoz ügyes szakértőre van szüksége, a ki udvarát izlése-
sen parkiroztatni akarja, forduljon

LEDERER ALBERT

műkertészhez Nagy-Mihályon, Verbócz-utca
10. szám A nevezett gyümölcs- és rózsafák
ültetését is elvállalja, szönyeg kertészethez ért
és mindentéle a kertészeti szakba vágó mun-
kát elvállal. Készít friss virágokból menyasz-
szonyi csokrokat és izléses koszorukat.